

Shabbat Chol Ha-mo'ed Sukkot

15 October 2022

Deuteronomy 8:1-18

(1) You shall faithfully observe all the Instruction that I enjoin upon you today, that you may thrive and increase and be able to possess the land that יהוה promised on oath to your fathers. (2) Remember the long way that your God יהוה has made you travel in the wilderness these past forty years, in order to test you by hardships to learn what was in your hearts: whether you would keep the divine commandments or not. (3) [God] subjected you to the hardship of hunger and then gave you manna to eat, which neither you nor your ancestors had ever known, in order to teach you that a human being does not live on bread alone, but that one may live on anything that יהוה decrees. (4) The clothes upon you did not wear out, nor did your feet swell these forty years. (5) Bear in mind that your God יהוה disciplines you just as a householder disciplines his son. (6) Therefore keep the commandments of your God יהוה: walk in God's ways and show reverence. (7) For your God יהוה is bringing you into a good land, a land with streams and springs and

דברים ח':א'-י"ח

(א) כָּל־הַמְצֻוָּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֻוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיִין וְרַבִּיתֶם וּבִאתֶם וְיִרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם: (ב) וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לְמַעַן עֲנִתָהּ לְנִסְתָּהּ לְדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ הֵתְשָׁמַר מִצְוֹתַי אִם־לֹא: (ג) וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכְלֶה אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעָה לְךָ לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצֵא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם: (ד) שָׁמְלַתָּה לֹא בָלַתָּה מִעֲלִיךָ וּרְגְלֶךָ לֹא בָצְקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: (ה) וַיִּדְעַתָּ עִם־לִבְּךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיָּסָרְךָ: (ו) וּשְׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ: (ז) כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֶה אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתַהֲמַת יְצָאִים

fountains issuing from plain and hill; (8) a land of wheat and barley, of vines, figs, and pomegranates, a land of olive trees and honey; (9) a land where you may eat food without stint, where you will lack nothing; a land whose rocks are iron and from whose hills you can mine copper. (10) When you have eaten your fill, give thanks to your God יהוה for the good land given to you. (11) Take care lest you forget your God יהוה and fail to keep the divine commandments, rules, and laws which I enjoin upon you today. (12) When you have eaten your fill, and have built fine houses to live in, (13) and your herds and flocks have multiplied, and your silver and gold have increased, and everything you own has prospered, (14) beware lest your heart grow haughty and you forget your God יהוה —who freed you from the land of Egypt, the house of bondage; (15) who led you through the great and terrible wilderness with its *seraph* serpents and scorpions, a parched land with no water in it, who brought forth water for you from the flinty rock; (16) who fed you in the wilderness with manna, which your ancestors had never known, in order to test you by hardships only to benefit you in the end— (17) and you say to yourselves, “My own power and the might of my own hand have won this wealth for me.” (18) Remember

בבִּקְעָה וּבְהָרִים: (ח) אֶרֶץ חֹטֵה וְשִׁעֲרָה וּגְפֹן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ-גִּית שָׁמֶן וְדִבְשׁ: (ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנֹת תֹּאכַל-בָּהּ לֶחֶם לֹא-תִחַסֵּר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִינֶיהָ בְּרוֹזָל וּמִהַרְרֵיהָ תִּחְצֹב נְחֹשֶׁת: (י) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ: (יא) הִשְׁמַר לְךָ פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שָׁמֵר מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם: (יב) פֶּן-תֹּאכַל וְשָׂבַעְתָּ וּבָתִּים טַבִּיִּים תִּבְנֶה וְיִשְׁבַּתָּ: (יג) וּבָקָרְךָ וְצֹאֲנֶךָ יִרְבּוּ וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה-לְךָ וְכָל אֲשֶׁר-לְךָ יִרְבֶּה: (יד) וְרָם לְבָבְךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עֲבָדִים: (טו) הַמוֹלִיכֶךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נִחַשׁ וְשָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמְאוֹן אֲשֶׁר אִין מַיִם הַמוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוֹר הַחֲלֹמִישׁ: (טז) הַמֵּאֲכִילֶךָ מִן-בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא-יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנֹתְךָ וּלְמַעַן נִסּוּךָ לְהִיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתְךָ: (יז) וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ כַּחַי וְעַצְמִי יָדִי עָשָׂה לִי אֶת-הַתְּנִיל הַזֶּה: (יח) וְזָכַרְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחַ לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הִקְיָם אֶת-

that it is your God יהוה who gives you the power to get wealth, in fulfillment of the covenant made on oath with your fathers, as is still the case.

Deuteronomy 16:13-17

(13) After the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths for seven days. (14) You shall rejoice in your festival, with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite, the stranger, the fatherless, and the widow in your communities. (15) You shall hold a festival for your God יהוה seven days, in the place that יהוה will choose; for your God יהוה will bless all your crops and all your undertakings, and you shall have nothing but joy. (16) Three times a year—on the Feast of Unleavened Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of Booths—all your males shall appear before your God יהוה in the place that [God] will choose. They shall not appear before יהוה empty-handed, (17) but each with his own gift, according to the blessing that your God יהוה has bestowed upon you.

בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךָ כִּי־וְ
הִזָּה: {פ}

דברים ט"ז:י"ג-י"ז

(יג) חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת
יָמִים בְּאַסְפֹּף מִגְרָנְךָ וּמִקְבֶּךָ: (יד)
וְשִׂמְחֶתָּ בְּחַגֶּךָ אֶתְּלָהּ וּבְנֶהָ וּבְתֹרֶהָ
וְעַבְדֶּךָ וְאִמָּתֶךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם
וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: (טו)
שִׁבְעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרְכֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתֶךָ וּבְכֹל־
מַעֲשֶׂה יְדֶיךָ וְהֵייתָ אֵת שְׂמִיחָ: (טז)
שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל־
זָכוּרְךָ אֶת־פָּנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה
אֶת־פָּנָי יְהוָה רִיקָם: (יז) אִישׁ
כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַתְּ לָּךְ: {ס}

Haftarah

Ecclesiastes 1:1-18

(1) The words of Koheleth son of David, king in Jerusalem.
(2) Utter futility!—said Koheleth— Utter futility! All is futile!
(3) What real value is there for a man
In all the gains he makes beneath the sun? (4) One generation goes, another comes,
But the earth remains the same forever. (5) The sun rises, and the sun sets—
And glides back to where it rises. (6) Southward blowing,
Turning northward,
Ever turning blows the wind;
On its rounds the wind returns. (7) All streams flow into the sea,
Yet the sea is never full;
To the place [from] which they flow
The streams flow back again. (8) All such things are wearisome:
No man can ever state them;
The eye never has enough of seeing,
Nor the ear enough of hearing. (9) Only that shall happen
Which has happened,
Only that occur
Which has occurred;
There is nothing new
Beneath the sun!
(10) Sometimes there is a phenomenon of which they say,

קהלת א':א'-י"ח

(א) דְבַר־יְקֹהֵלֶת בֶּן־דָּוִד מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַיִם: (ב) הִבֵּל הַבָּלִים אָמַר
קֹהֵלֶת הִבֵּל הַבָּלִים הַכֹּל הִבָּל: (ג)
מֵהֲיִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ שְׂיַעֲמַל
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: (ד) דָּוָר הַלֵּךְ וְדָוָר בָּא
וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת: (ה) וְזָרַח
הַשָּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמוֹ
שׂוֹאֵף זָרַח הוּא שָׁם: (ו) הוֹלֵךְ אֶל־
דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל־צָפוֹן סוֹבֵב וְסוֹבֵב
הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל־סְבִיבֹתָיו שָׁב
הָרוּחַ: (ז) כָּל־הַנְּחָלִים הַלְּכִים אֶל־
הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנו מְלֵא אֶל־מְקוֹם
שֶׁהַנְּחָלִים הַלְּכִים שָׁם הֵם שָׁבִים
לְלֶכֶת: (ח) כָּל־הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא־
יִוָּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשְׁבַּע עֵינָיו
לְרֹאוֹת וְלֹא־תִמְלֵא אָזְנוֹ מִשְׁמֹעַ: (ט)
מֵה־שִׁהֶה הוּא שִׁהֶה וּמֵה־שִׁנַּעֲשֶׂה
הוּא שְׂיַעֲשֶׂה וְאֵין כָּל־חֲדָשׁ תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ: (י) יֵשׁ דְּבָר שִׂיאֲמַר רֹאֵה־זֶה
חֲדָשׁ הוּא כְּבָר הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר
הָיָה מִלְּפָנָיו: (יא) אֵין זְכָרוֹן
לְרֹאשֵׁינִים וְגַם לְאַחֲרֵינִים שִׁהֶיוּ לֹא־
יִהְיֶה לָּהֶם זְכָרוֹן עִם שִׁהֶיוּ

“Look, this one is new!”—it occurred long since, in ages that went by before us. (11) The earlier ones are not remembered; so too those that will occur later will no more be remembered than^e those that will occur at the very end.

(12) I, Koheleth, was king in Jerusalem over Israel. (13) I set my mind to study and to probe with wisdom all that happens under the sun.—An unhappy business, that, which God gave men to be concerned with! (14) I observed all the happenings beneath the sun, and I found that all is futile and pursuit of wind: (15) A twisted thing that cannot be made straight, A lack that cannot be made good. (16) I said to myself: “Here I have grown richer and wiser than any that ruled before me over Jerusalem, and my mind has zealously absorbed wisdom and learning.”

(17) And so I set my mind to appraise wisdom and to appraise madness and folly. And I learned—that this too was pursuit of wind: (18) For as wisdom grows, vexation grows;
To increase learning is to increase heartache.

לְאַחֲרֶנָּה: {פ}

(יב) אָנִי קִהַלְתִּי הַיְיָתִי מִלֶּךָ עַל־
יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם: (יג) וְנִתְּתִי אֶת־
לְבִי לְדַרוֹשׁ וְלַתּוֹרָבְחָמָה עַל כָּל־
אֲשֶׁר נִעְשָׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם הוּא אֶעֱנֶן
רָע נָתַן אֱלֹהִים לְבִנֵי הָאָדָם לְעִנּוֹת
בּוֹ: (יד) רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים
שֶׁנִּעְשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל
וְרֵעוֹת רֵוַח: (טו) מְעֻנֹת לֹא־יֻכָּל
לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא־יֻכָּל לְהַמְנוֹת:
(טז) דִּבַּרְתִּי אָנִי עִם־לְבִי לֵאמֹר אָנִי
הִנֵּה הִגַּדְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל־
כָּל־אֲשֶׁר־הִגִּיה לְפָנַי עַל־יְרוּשָׁלַיִם
וְלְבִי רָאָה הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת: (יז)
וְאִתְּנָה לְבִי לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת
הוֹלִלְתִּי וְשִׁכַּלְתִּי יְדַעְתִּי שְׁגִם־זֶה הוּא
רְעִיוֹן רֵוַח: (יח) כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב־
כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב: